Глава 10

Елиптични криви и криптография

10.1 Проективно пространство и елиптични криви

Дефиниция 10.1.1 Нека \mathbb{F} е поле. **Елиптична крива** $\mathcal{E}(\mathbb{F})$ **над** \mathbb{F} (зададена с уравнение на Вайерщрас в обобщена форма) наричаме съвкупността от всички точки (x,y) на равнина \mathbb{F}^2 , които удовлетворяват

$$y^{2} + a_{1}xy + a_{3}y = x^{3} + a_{2}x^{2} + a_{4}x + a_{6}, a_{i} \in \mathbb{F}, (10.1)$$

u една специална точка \mathcal{O} , наричана безкрайна точка.

10.1.1 Случаят char $\mathbb{F} \neq 2, 3$.

Когато характеристиката на полето е различна от 2 и 3 (в частност при полето от остатъци по модул просто число p>3: $\mathbb{F}=\mathbb{Z}_p$) горното уравнение може да се трансформира във вида

$$\mathcal{E}: \ y^2 = x^3 + ax + b, \tag{10.2}$$

където $a, b \in \mathbb{F}$, такива че $4a^3 + 27b^2 \neq 0$.

По-точно, ако кривата е зададена с (10.2) се казва, че е представена в редуцирана форма на Вайерщрас (Short Weierstrass form).

За удобство (в частност за равноправно третиране на безкрайната точка) се преминава към проективното пространство $\mathbb{P}_2(\mathbb{F})$, където точките се представят с тройка числа (x:y:z), наречени проективни координати. Две тройки (x:y:z) и (u:v:w) представят една и съща точка, ако

$$\frac{x}{u} = \frac{y}{v} = \frac{z}{w},$$

т.е. точката с афинни координати (x, y) се представя с (x : y : 1). Кривата ще се представя с проективния вариант на редуцираната форма на Вайерщрас

$$\mathcal{E}: \ y^2z = x^3 + axz^2 + bz^3, \tag{10.3}$$

Множеството от точки (x:y:0) формират така наречената безкрайна права, като точката с координати (0:1:0) е безкрайната точка \mathcal{O} , която лежи на кривата (проективните и́ координати удовлетворяват (10.3)).

В \mathcal{E} дефинираме операцията събиране и противоположен елемент (т.е. изваждане), с което \mathcal{E} се превръща в адитивна абелева група:

За нулев елемент избираме $\mathcal{O}=(0:1:0)$. Противоположният елемент на P=(x,y) (т.е. на P=(x:y:1)) се дефинира като -P=(x,-y) и $P+(-P)=\mathcal{O}$. Очевидно, точката -P е симетрична на P относно абцисата.

Нека $P_1(x_1,y_1)$ и $P_2(x_2,y_2)$ не са противоположни, т.е. $P_2 \neq -P_1$. Полагаме

$$m = \begin{cases} \frac{y_1 - y_2}{x_1 - x_2}, & \text{ако } P_1 \neq P_2 \\ \frac{3x_1^2 + a}{2y_1}, & \text{ако } P_1 = P_2 \end{cases}$$

Дефинираме $P(x,y) = P_1 + P_2$ по правилото

$$x = -x_1 - x_2 + m^2;$$
 $y = -y_1 + m(x_1 - x).$ (10.4)

Както лесно се вижда второто равенство в (10.4) е уравнението на правата през точките $-P_1$ и $-P_2$. Следователно точката P е пресечната на тази права с кривата. Ако $P_1 \equiv P_2$, то се взема допирателната към $-P_1$.

Стойността на m не се променя при смяна на местата на P_1 и P_2 , следователно и x. Ако преобразуваме y от (10.4) във вида

$$y = -mx + \frac{x_2y_1 - x_1y_2}{x_1 - x_2}$$

забелязваме, че и y е инвариантно относно пермутация на P_1 и P_2 . Следователно така дефинираното събиране е комутативно. Проверява се, че са в сила и останалите аксиоми за адитивна абелева група.

Да отбележим, че горното правило за събиране не дефинира сума на точки от вида (x,y_1) и (x,y_2) при $y_1 \neq \pm y_2$. Но наличието такива точки в $\mathcal{E}(\mathbb{Z}_p)$ означава, че $y_1^2 \equiv y_2^2 \pmod{p}$, т.е. поне едно от $p \mid (y_1-y_2)$ и $p \mid (y_1+y_2)$ е в сила, което е невъзможно.

Получаването на нула в знаменател при изчисляване на m означава, че $P_1 + P_2 = \mathcal{O}$. В частност при y = 0, P = -P, т.е. $P + P = \mathcal{O}$.

С kP ще означаваме както обикновено k-кратното на точка P, т.е. за естествено число k:

$$kP \stackrel{\text{def}}{=} \underbrace{P + P + \dots + P}_{k}.$$

Пример 10.1.1 Нека $\mathbb{F} = \mathbb{F}_7 = \{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6\}$. Да намерим точките на $\mathcal{E}(\mathbb{Z}_7)$ зададена с уравнението

$$y^2z = x^3 - 2xz^2 + 3z^3.$$

Кривата се състои от $\mathcal{O} = (0:1:0)$ и точките (x:y:1) за които двойките $(x,y) \in \mathbb{F}_7^2$ удовлетворяващи $y^2 = x^3 - 2x + 3 = u(x)$. Точни квадрати в \mathbb{Z}_7 са $0, 1 = (\pm 1)^2, 4 = (\pm 2)^2, 2 = (\pm 3)^2$. Непосредствената проверка показва, че стойностите на x за които u(x) е точен квадрат са u(1) = 2, u(2) = 0, u(6) = 4.

Следователно

$$\mathcal{E}(\mathbb{Z}_7) = \{(0:1:0), (1:\pm 3:1), (2:0:1), (6:\pm 2:1)\}$$

Нека P=(1:3:1). Тогава за 2P имаме m=(3.1-2)/2.1=1/6=6 в \mathbb{Z}_7 и следователно

$$x = -2 + 6^2 = -2 + 1 = 6$$
, $y = -3 + 6(1 - 6) = 2$, T.E. $2P = (6:2:1)$.

Аналогично получаваме

$$3P=\overset{\circ}{(2:0:1)}=-3P,\,4P=(6:5:1),\,5P=(1:4:1)=-P,\,6P=\mathcal{O}.$$
 Следователно $\mathcal{E}\cong Z_6\cong Z_2\times Z_3.$

При дефинираните по-горе сумиране и удвояване на точки се налага намиране на обратен елемент в \mathbb{Z}_p (т.е. по модул p), което е относително трудоемка операция. Затова в реализациите се използват други форми на кривите и други формули вместо (10.4), с което обръщането се избягва. Такива са формата на Монтгомери и съответните и формули.

Представяне на Монтгомери

$$BY^2 = X^3 + AX^2 + X, BY^2Z = X^3 + AX^2Z + XZ^2,$$
 (10.5)

където $A,B\in\mathbb{Z}_N,$ такива че $B(A^2-4)$ е обратим елемент в \mathbb{F}

Операциите при тази крива се дават с

$$m = egin{cases} rac{Y_1 - Y_2}{X_1 - X_2}, & ext{ ако } P_1
eq P_2 \ rac{3X_1^2 + 2AX_1 + 1}{2BY_1}, & ext{ ако } P_1 = P_2 \end{cases}$$

Горните формули също изискват намиране на обратен елемент (даже са малко по-сложни), но могат да се трансформират в еквивалентна форма, при която няма изчисляване на обратен елемент. Нека P е точка от кривата с проективни координати $(X_1:Y_1:Z_1)$, а с $(X_n:Y_n:Z_n)$ да означим координатите на точката nP, n естествено число.

Удвояване:

$$c = \frac{A+2}{4}$$
; $s = (X_n + Z_n)^2$, $r = (X_n - Z_n)^2$, $t = c(s-r) + r$,
 $X_{2n} = sr$, $Z_{2n} = (s-r)t$.

Събиране:

$$u = (X_m + Z_m)(X_n - Z_n), \ v = (X_m - Z_m)(X_n + Z_n), \ w = (u + v)^2, \ t = (u - v)^2,$$

$$X_{m+n} = Z_{m-n}w, \qquad Z_{m+n} = X_{m-n}t.$$

(за пресмятането на (m+n)P ни трябват (m-n)P, nP, mP.)

Интересното е, че не се използва Y координатата. При това

$$-(X:Y:Z) = (X:-Y:Z),$$

т.е. противоположните точки не се различават в X и Z координатите.

Следната трансформация преобразува формата на Монгомери в редуцирана форма на Вайерщрас

Делим на
$$B^3$$
 и полагаме $x=\frac{X}{B}+\frac{A}{3B},\ y=\frac{Y}{B};\quad a=\frac{3-A^2}{3B^2},\ b=\frac{2A^3-9A}{27B^3}.$

Горното преобразувание, обаче, не е обратимо, т.е. не всяко уравнение от Вайещрасов тип може да се получи от уравнение на Монгомери чрез горната трансформация. Такъв първообраз от тип Монгомери съществува тогава и само тогава, когато уравнението

$$Du^3 - 3au - 1 = 0, D = 27b^2 + 4a^3,$$
 (10.6)

има решение в \mathbb{F} , което е точен квадрат ($u = B^2$).

Наистина, от

$$27bB^3 = A(2A^2 - 9)$$
 и $A^2 = 3 - 3aB^2$

получаваме $9B^3 = A(-1 - 2aB^2)$. Следователно

$$A = -\frac{9B^3}{1 + 2aB^2}.$$

В такъв случай

$$3(1 - aB^2) = \frac{81b^2B^6}{(1 + 2aB^2)^2},$$

откъдето получаваме

$$27b^2B^6 = (1 - aB^2)(1 + 4aB^2 + 4a^2B^4),$$
 r.e. $(27b^2 + 4a^3)B^6 - 3aB^2 - 1 = 0.$

Например над \mathbb{Z}_7 само следните криви имат съответни криви във с форма на Монгомери

Вайерщрас	Монтгомери	$ E(\mathbb{Z}_7) $
$y^2 = x^3 - x + 1$	$3Y^2 = X^3 - 3X^2 + X$	4
	$4Y^2 = X^3 + 3X^2 + X$	
$y^2 = x^3 - x - 1$	$3Y^2 = X^3 + 3X^2 + X$	11
	$4Y^2 = X^3 + 4X^2 + X$	
$y^2 = x^3 - 2x + 1$	$Y^2 = X^3 + 3X^2 + X$	11
	$-Y^2 = X^3 + 4X^2 + X$	
$y^2 = x^3 - 2x - 1$	$Y^2 = X^3 + 4X^2 + X$	3
	$-Y^2 = X^3 + 3X^2 + X$	

Пример 10.1.2 Крива 192r1 над \mathbb{Z}_p

$$\mathcal{E}: \ y^2 = x^3 - 3x + b,\tag{10.7}$$

където

p = 627710173538668076383578942320766641608390870039032496127

b = 64210519E59C80E70FA7E9AB72243049FEB8DEECC146B9B1

= 2455155546008943817740293915197451784769108058161191238065.

Броят на точките е простото число

n = 6277101735386680763835789423176059013767194773182842284081

т.е. формират циклична група. За начална точка се взема $G = (G_x, G_y)$, където

 $G_x = 188DA80E B03090F6 7CBF20EB 43A18800 F4FF0AFD 82FF1012$

 $= \ 602046282375688656758213480587526111916698976636884684818$

 $G_{y} = 07192B95 \ FFC8DA78 \ 631011ED \ 6B24CDD5 \ 73F977A1 \ 1E794811$

= 174050332293622031404857552280219410364023488927386650641.

Следните формули оперират с (X:Y:Z), където x=X/Z, y=Y/Z. След изчисляване на kG се преминава към афинни координати чрез $x=XZ^{-1} \pmod p$ и $y=YZ^{-1} \pmod p$, т.е само с едно обръщане на последното Z.

Събиране на (X1:Y1:Z1) и (X2:Y2:Z2). Резултат (X3:Y3:Z3):

$$PX = X1 * Z2$$

$$PY = Y1 * Z2$$

$$PZ = Z1 * Z2$$

$$u = Y2 * Z1 - PY$$

$$uu = u^{2}$$

$$v = X2 * Z1 - PX$$

$$vv = v^{2}$$

$$vvv = v * vv$$

$$R = vv * PX$$

$$A = uu * PZ - vvv - 2 * R$$

$$X3 = v * A$$

$$Y3 = u * (R - A) - vvv * PY$$

$$Z3 = vvv * PZ$$

Удвояване на (X1:Y1:Z1). Резултат (X:Y:Z):

$$w = 3*(X1 - Z1)*(X1 + Z1)$$

$$s = 2*Y1*Z1$$

$$R = Y1*s$$

$$RR = R^{2}$$

$$B = 2*X1*R$$

$$h = w^{2} - 2*B$$

$$X = h*s$$

$$Y = w*(B - h) - 2*RR$$

$$ss = s^{2}$$

$$Z = s*ss$$

10.2 Криптографски протоколи основани на елиптични криви

Нека сме фиксирали криптосистема състояща се от елиптична крива \mathcal{E} над крайното поле F и с базисна точка G. (Параметрите им ще дискутираме по-късно.)

Нека даден потребител U притежава

- \bullet секретен ключ d цяло число, съхранява се на смарт-картата;
- ullet публичен ключ точка Q=dG с координати (Q_x,Q_y) , съхранява се на защитен сървер.

Процедурата ще се състои в следното:

Защитен сървер:

- 1) Генерира случайно число k и веднага изчислява $kG = (k_x, k_y)$ и $kQ = (K_x, K_y)$
- 2) Генерира случайно число "съобщиние-ключ" $m=(m_x\mid m_y)\to (m_x,m_y)$ и изчислява $u=m+kQ=(m_x+K_x,m_y+K_y).$
 - 3) Изпраща на U двойката $\{u, kG\}$.

Потребител U:

Изчислява u - d(kG) = m + k(dG) - dkG = m.

Числата k и m не се съхраняват и след генериране веднага участват в операции. Смарт-картата трябва да съхрани kG и u. Ако броят на елементите на F е число с дължина L бита, то kG и u се записват с по 2L-битови числа. Следователно смарт-картата трябва да съхрани две такива числа след получаването им за да ги обработва. Може да се работи само с едната координата и тогава ще трябва да се съхранят 3L бита.

Операциите, които трябва да извърши потребителят са умножение на точка с цяло число. Както при повдигане на степен, kP може да се представи като последователност от умножение на точка по 2 и добавяне на P.

Някои стандарти:

 $http://csrc.nist.gov/groups/ST/toolkit/digital_signatures.html$

 $http://csrc.nist.gov/publications/fips/fips186-3/fips_186-3.pdf$

http://www.secg.org/index.php?action=secg,docs_secg